

ג' חשון, תשע"א
11 אוקטובר, 2010

בענין:

ד"ר בעז לב, המשנה למנכ"ל משרד הבריאות באמצעות בא כחו,
עוה"ד יונתן ברג מלשכת היועצת המשפטית, משרד התובעת הראשית,
משרד הבריאות, ירושלים

הקובל

- נגד -

ד"ר אנטולי סימנובסקי ת.ז. [REDACTED] רופא מורשה, בעל רשיון מס' [REDACTED]
באמצעות באת כוחו עוה"ד חדוה לוין

הנקבל

דין וחשבון

לפי סעיף 44 לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז - 1976

1. בהחלטתנו מיום 10.5.2010 מצאנו כי בפעולותיו של הנקבל ביום 20.6.2005 הוא גילה רשלנות חמורה במילוי תפקידו כרופא מורשה, זאת כאמור בקובלנה מיום 1.4.2008 של המשנה למנכ"ל משרד הבריאות בקשר לטיפול בגב' [REDACTED] בחדר המיון בבית החולים קפלן, בכך שהסיר ממנה צווארון פילדלפיה לקיבוע עמוד שידרה צווארי שהותקן לאחר תאונת הדרכים בה היתה מעורבת, וגרם למניפולציה לעמוד השדרה שלה בניגוד לנהלי ATLS, ובכך חשף אותה להחמרת הנזק לחוט השדרה.
לאור האמור, נקבע התיק להמשך שמיעת טיעוני הצדדים באשר לאמצעי המשמעת שיש לנקוט נגד הנקבל.
2. בדיון שהתקיים ביום 24.8.2010 טענו בפנינו באי כוח הצדדים והגישו לנו החלטות של הועדה המקצועית וצווים של כב' הנשיא (בדימוס) ורדי זיילר במקרים קודמים, ומסמכים אחרים התומכים בטענותיהם. יצויין כאן, כי לא קבלנו לאחר הדיון חומר נוסף אשר באי כוח הצדדים התחייבו להעביר לנו (ביניהם צווים של השופט זיילר בעניין ד"ר גרטנר ובעניין ד"ר מולק וד"ר ביקל, והמלצת הועדה בעניין פרופ' חשמונאי ופרופ' בלומנפלד), ואנו מבקשים כי להבא, יוגשו לוועדה תקדימים מלאים (הן המלצת הוועדה והן צו השופט) עליהם מסתמכים הצדדים (אנו ערים לכך כי בעת הדיון לא היה בידי ב"כ הנקבל חומר מלא, הואיל וקבלה את החלטתנו מיום 10.5.2010 רק יום קודם

לדיון).

ב"כ הקובל הפנה בתחילת דבריו תשומת לבנו לפסק דינו של בית המשפט העליון בע"א 50/91 בעניין ד"ר אדגר סבין, לעניין השיקולים שעל הוועדה לשקול בבואה להמליץ על אמצעי המשמעת שיש להטיל על רופאים. קרי, כי יש להביא בחשבון בכל מקרה גם את חומרת הסכנה הנשקפת לציבור מהישנות מעשיו של הרופא, אך גם אינטרסים לגיטימיים אחרים עליהם באה ענישה משמעתית להגן – הרתעה כללית, הצורך בשמירת כבוד המקצוע ואמון הציבור במקצוע.

ב"כ הקובל ציין בהמשך ברוב הגינות את הנקודות לקולא שעל הוועדה לשקול – הודאת הנקבל ואי נקיטת סחבת, המצביעים על הפנמת הלקח, אך לחומרא טען, כי מדובר במקרה קיצוני של רשלנות והתנהגות שאין מצפים אף ממי שעובר קורס בסיסי של מד"א.

לתמיכת עמדתו הגיש ב"כ התובע את ההחלטות בעניין ד"ר גריגורי קרבצ'יק, אשר רשיונו נשלל לחמש שנים, אך הסכים שמדובר במקרה חמור בהרבה. בעניינו של הנקבל, ביקש להתלות רשיונו לתשעה חדשים.

ב"כ הנקבל טענה, כי מדובר במעידה חד פעמית ("ליקוי מאורות" כדבריה, כפי שארע במקרים אחרים שהביאה בפנינו), אירוע חד פעמי ולא התנהלות רשלנית ממושכת או כזו המצביעה על אפטיה, אדישות, חוסר נכונות; כי חלף מאז המקרה זמן רב ולנקבל נגרם עינוי דין. בעת האירוע היה הנקבל מתמחה, כיום הוא כבר מומחה המתפקד לשביעות רצון הממונים עליו והחולים המטופלים, כעולה מחוות דעת חיוביות על הנקבל ומכתבי תודה והוקרה לא מעטים שהוגשו לנו; וכי הנקבל נענש כבר על ידי מעבדו, כאשר ננזף נזיפה חמורה בתיקו האישי, נאסר עליו לבצע תורניות תקופה מסוימת ועבר שוב קורס של ATLS.

ב"כ הנקבל טענה כי עניינו של ד"ר קרבצ'יק שהוגש לנו מטעם הקובל אינו רלבנטי כלל ומטעה, שכן מדובר בתרחיש שונה לחלוטין, ומצידה הציגה מספר מקרים מהם עולה גישה מקלה הן של הוועדה והן של השופט זיילר למקרים של רשלנות רפואית. בין מקרים אלה ענייניהם של ד"ר גרטנר, ד"ר מולק וד"ר ביקל, פרופ' חשמונאי ופרופ' בלומנפלד, ד"ר תג'ר והאחות המוסמכת אורית הקר. ב"כ הנקבל בקשה, איפוא, להסתפק בנזיפה, אך וודאי לא להמליץ על התליה של תשעה חדשים כמבוקש על ידי הקובל.

3.

שקלנו היטב את טענות הצדדים וקראנו בעיון את התקדימים שהוצגו בפנינו, כמו גם את חוות הדעת של ממוניו של הנקבל ומכתבי התודה וההוקרה של חוליו.

כפי שמצאנו בהחלטתנו הקודמת, בהתנהגותו של הנקבל נשוא ההחלטה התגלתה רשלנות חמורה, שלא היה לו לגביה הסבר, התנהגות העומדת בניגוד לסטנדרד רפואי מקובל בפגיעות מן הסוג מהן סבלה החולה. יצוין, כי גם לפי עמדת הקובל, התנהגות הנקבל חשפה את החולה להחמרת הנזק שארע לה, אך לא נטען כי בפועל גרמה להחמרה. מדובר באירוע חד פעמי קצר אצל רופא בתחילת דרכו, שהודאתו מצביעה על הפנמת הלקח ממנו גם אליבא דב"כ הקובל, ובכך גם עומד לזכותו של הנקבל החיסכון בניהול ההליך בפנינו.

כמו כן חלף הזמן הרב מאז האירוע, כאשר לא מדובר בנקבל שנקט סחבת, אלא הודה בהזדמנות הראשונה, עומד לזכותו של הנקבל, ואין להתעלם מכך כי הנקבל נענש במסגרת מקום עבודתו.

נראה לנו, איפוא, כי ככל שהדבר נוגע לסכנה הנשקפת לציבור מהישנות מעשיו של הנקבל – לא מדובר בסכנה חמורה, אם בכלל.

בדיקת התקדימים שהובאו בפנינו אינה מלמדת על גישה מחמירה במקרים של רשלנות מקצועית חד פעמית של רופאים.

לא מצאנו כי ניתן ללמוד לעניינו של הנקבל מההחלטה בעניינו של ד"ר גריגורי קרבצ'יק, שהובא מטעם הקובל.

בעניינו של קרבצ'יק מצאה הוועדה חוסר יכולת או רשלנות חמורה בשורה ארוכה של אירועים לאורך זמן הן ברמת ההתנהלות המצופה מרופא והן ברמת המקצועיות והטיפול הרפואי עצמו. בפירוש לא מדובר באירוע, כשלון, חד פעמי וקצר. לפיכך, לא נראה לנו שיש מקום לגזור, אף שבאופן חלקי,

ממקרהו של קרבצ'יק למקרהו של הנקבל.
 ב"כ הנקבל בקשה מאתנו ללמוד ממספר מקרים שהביאה בפנינו, ובעיקר
 הראשונים שהם הדומים לטענתה למקרה שבפנינו- עניינה של ד"ר גרטנר
 ועניינם של ד"ר מולק וד"ר ביקל.
 במקרה של ד"ר גרטנר, רופאה מרדימה, אשר חיברה את צינורות הגזים של
 מכשיר ההרדמה באופן הפוך, ולא הצליחה לאתר את התקלה בדרך מהירה
 ויעילה, שבסופה נגרם מותו של המטופל - מעבר לנסיבות האישיות, נמצא כי
 מדובר גם בכשל מערכתי שהרופאה לא היתה ערה לו ובתקלה נדירה
 במכשיר. הוועדה המליצה להסתפק בהתליית רשיונה בחודש אחד, אך
 השופט זיילר החליט שיש מקום לאמצעי משמעת חמור יותר, והטיל תקופת
 התליה של שלשה חדשים.
 במקרה של ד"ר מולק וד"ר ביקל היתה הערכה מוטעית של מצב החולה על
 ידי ד"ר מולק שבהתאם מסר מידע טלפוני לרופא הכוון, ד"ר ביקל, אשר
 הסתפק במידע זה, לא המשיך לחקור ולא טיפל אישית בחולה אלא הסתפק
 בתדרוך טלפוני, אף ששהה באותו זמן בבית החולים. גם במקרה זה החולה
 מת. הוועדה המליצה, והשופט זיילר אימץ ההמלצה, להתרות בד"ר מולק
 ולנזוף בד"ר ביקל, לאחר שמצאה שלא היתה בהתנהגותם רשלנות חמורה,
 אלא "מידה מתונה של רשלנות וחוסר יכולת" אצל הראשון וטעות בשיקול
 דעת אצל השני. גם במקרה זה מצאה הוועדה כי היה כשל מערכתי ביישום
 נוהל מחייב בבית החולים.
 דומה לדעתנו לענייננו הוא מקרה נוסף שבו הוסכם כי היה "לילה של ליקוי
 מאורות" - עניינם של פרופ' חשמונאי ופרופ' בלומנפלד, רופאים ותיקים
 ומנוסים, ששמש הולך לפנייהם מכל הבחינות, אשר כרתו איברים פנימיים של
 חולה צעירה ללא ביצוע בדיקה פתולוגית, ונקבע כי נהגו ברשלנות חמורה ואי
 ציות להוראות הדין ולכללים רפואיים, כאשר מדובר ברופאים מהם מצפים
 לרמת זהירות גבוהה. רשיונם של השניים הותלה לחודשיים.
 לא נראה לנו שיש ללמוד ממקרהו של פרופ' קרמר שנזף בשל מחדלו
 בהמנעות מפעולה על פי הנהלים הקבועים של המרכז להשתלות או ממקרה
 של ד"ר תגור אשר קבל התראה בשל טעות במהלך ניתוח קשר את העורק
 הריאתי הראשי במקום הדוקטוס אותו התכוון לקשרו, או מן המקרה של
 האחות המוסמכת אורית הקר אשר הורשעה בפלילים בפזיזות ורשלנות.
 לאחר ששקלנו את כל הנתונים הרלבנטיים, דעת שניים מחברי הוועדה, פרופ'
 גוזל ועו"ד אלטשולר היא, כי איזון נכון בין כלל שיקולי הענישה ימצא ביטוי
 בחודש אחד של התליית הרשיון, ודעת יו"ר הוועדה ד"ר גרוס היא, כי יש
 להטיל על הנקבל שלשה חדשי השעיה. על כן המלצת הוועדה ברוב דעות היא
 להתלות את רשיונו של הנקבל לחודש אחד.

פרופ' יעקב גוזל
 חבר
 נציג הסתדרות הרופאים

ד"ר בובי גרוס
 יו"ר

עירית אלטשולר, עו"ד
 נציגת היועץ המשפטי
 לממשלה